

[Ragnhild Andersen.]

på alderdomshjem med 3 kr. om måneden.

I § 5 foreslår vi at yde gratis medicin til rentemodtagere. Indtil juli i år var rentemodtagerne i stand til at få den dem ordinerede medicin gratis eller så godt som gratis. Efter de ændringer i folkeforsikringsloven, som på opfordring af De samvirkende Sygekasser blev gennemført i det høje ting i sommer, yder sygekasserne ikke længere medicintilskud til en hel del medicinpræparater, hvortil der indtil fornylig blev givet tilskud til det overvældende store antal sygekassemedlemmer. Resultatet af denne nyordning er blevet, at i titusindevis af rentemodtagere, gamle og invalider, nu selv må betale deres medicin med det fulde beløb. Det betyder, at gamle og invalider siden juli har fået en meget følelig social nedskæring, værst for dem, der i forvejen er værst stillet. Jeg gentager, at den nye medicinordning er en social nedskæring for de dårligst stillede i vort land. Gamle mennesker og invalider må ud af deres fattige månedlige rente betale 10—12—15—20 kr., ja, jeg har endda set eksempler på mere, for medicin, som lægen har ordineret dem, og som de faktisk ikke kan leve foruden, selvom den ikke kaldes livsvigtig.

Denne urimelige sociale nedskæring må ophæves med øjeblikkelig virkning. Det er det, mit parti foreslår med § 5, at al lægeordineret medicin til gamle, invalider og kronisk syge skal ydes dem gratis. Det er muligt, at nogle vil mene, at gratis medicin kan sikres dem på anden måde end som foreslået i mit partis forslag, og jeg skal dertil sige, at vi er villige til at forhandle herom. Hovedsagen er, at der sikres alle rentemodtagere, gamle, invalider og kronisk syge, ret til gratis medicin.

Mit parti havde ønsket i denne forfærdelige dyrtid at komme rentemodtagerne til hjælp på et tidligere tidspunkt. Derfor henvendte vi os engang i august måned til den højtærede socialminister for om muligt at foranledige den højtærede minister til at yde et eengangstillæg til rentemodtagere. Desværre lykkedes det ikke. Derfor henvendte vi os senere til folketingets højtærede formand med et forslag, der indeholdt samme ændringer, som mit partis forslag indeholder i dag. Jeg vil gerne sige, at mit parti finder, at det er på høje tid at gennemføre disse lettelser, som jo langt fra dækker alle de krav, rentemodtagerne rettelig har stillet, men kun er beskedne forslag i forhold til den tryghed, der må skabes, og som rentemodtagerne har krav på.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg på det varmeste mit partis forslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Jeg giver dernæst ordet til det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen, for at han kan fremsætte et anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lynnerup Nielsen): Jeg har den ære på mit partis vegne at fremsætte forslag til lov om ydelse af brændselshjælp til arbejdsløse.

Baggrunden for lovforslaget er, at vi jo nu går ind i en ny fyringssæson med brændselspriser, der faktisk er tårnhøje, og at det må betragtes som givet, at alle, der er eller vil blive ramt af arbejdsløshed i denne vinter, ikke har udsigt til at sikre sig det nødvendige brændsel. Det er i virkeligheden sådan, at mens koksprisen før krigen lå på 2 kr. 65 øre pr. hl udenlandsk koks, så nærmer de udenlandske kokspriser sig i dag meget stærkt det femdobbelte. Og det indenlandske brændsel følger med. Det er endda sådan, at visse kommunale gasværker ligger med priser på koks, der er over den udenlandske kokspris.

Denne kolossale stigning i brændselspriserne står ikke i forhold til lønningerne i dag og endnu mindre til de understøttelser, der ydes. De understøttelser, der i dag ydes de arbejdsløse, er i virkeligheden altfor lave. Intet arbejderhjem, der rammes af arbejdsløshed og må friste tilværelsen med de nuværende dagpengesatser, vil være i stand til at skaffe sig og sine selv det mest nødvendige til mad og tøj, og når så vinteren stunder til med en stigning i brændselspriserne på 30 pct., uden at dagpengesatserne er undergået selv den ringeste forhøjelse, forekommer det indlysende, at en brændselshjælp er overordentlig tiltrængt, og at en sådan hjælp fuldt og helt må dække den udgift, der normalt må regnes med til denne så såre vigtige post. I modsat fald vil tusinder af kakkelovne komme til at stå kolde, når vinteren og kulden for alvor sætter ind. Det er jo ikke sådan, at selv de arbejdsløse, der er så heldige kun at have mere kortvarige ledighedsperioder, har været i stand til at skaffe sig det nødvendige brændsel; af de udhulede og undergravede arbejderlønnere har man ikke kunnet sikre sig det nødvendige brændsel. Lønningerne er undergravede af prisstigninger på alle områder. Ganske vist sker der en prisregulering, men det er en regulering, hvis virkning kommer længe, længe efter prisstigningen, og hertil kommer så de tårnhøje